

Mellemstandpunktet

Den danske filmsmag dyrker i alt for høj grad de film, der gerne vil være „fine“, „kunstneriske“, men ikke er det. De film, der vel smykker sig med en glasur af kultur, men ikke er vitale.

Denne mellemvare („Øst for Paradis“, „Gadepigen Cabiria“) roses uforholdsmæssigt meget i forhold til de to slags film, der ned gennem historien har været de væsentligste og danner kunstarens tradition: Den ægte folkelige filmkunst („Bus Stop“, „Syv Brude til syv Brødre“) og den kompromisløse, eksklusive filmkunst (Robert Bressons film, Kurosawas „Ikiru“, flere af Cocteauss værker).

Det er ikke svært at indse, hvorfor filmen normalt opnår de bedste resultater ved enten at være ugenert folkelig eller stolt eksklusiv. Disse holdninger giver større frihed og større muligheder for en konsekvent stil end den metode, der går ind for at popularisere det „høj-kunstneriske“ og flirte med det komplicerede. Den „halvkunstneriske“ film bliver normalt hverken fugl eller fisk, opnår hverken den store kunsts overrumplingskraft eller den mindre, folkelige kunsts charme og acceptable udtryk for gamle sandheder.

Man kan f. eks. erkende dette ved at studere Chaplins film. En række af hans tidlige uhæmmet folkelige film – f. eks. „Easy Street“ og „The Gold Rush“ – er lige så levende i dag, som da de blev skabt. Hans særdeles originalt og spidsfindigt kunstneriske „Monsieur Verdoux“ er blandt filmens eksklusive klassikere. Men i „Rampelys“ forsøgte Chaplin i en populær og noget sentimental form at give udtryk for højest personlige og „eksklusive“ kunstnerproblemer – han blev her popularisator i stedet for at være ægte folkelig (som i f. eks. „Easy Street“) – og kom til kort.

Naturligvis hænder det, at det forfinet og eksklusivt kunstneriske indgår lykkelige forbindelser med det folkelige i filmens verden – man kan måske i denne sammenhæng fremhæve de store russiske stumfilminstruktører. Men der synes her at være tale om de undtagelser, der bekræfter regelen, og det kan vel endda diskuteres, om disse instruktører i deres bedste film var helt så folkelige som de troede.

Forsidebilledet: Spencer Tracy i thrilleren „Bad Day at Black Rock“, der kommer frem herhjemme under titlen „En Mand steg af Toget“. Instr.: John Sturges.

Mellemstandpunktet	146
Nye billeder	147
Det søgende øje	
af Theodor Christensen	148
Filmen og romanen	
af Stephan Kebler	150
Den gamle Pierre Brassieur og den nye	
af Mogens Fønss	154
„Betrogen bis zum jüngsten Tag“ ..	157
Fem perfekte minutter	
(fra „Syv Brude til syv Brødre“) ved E. U. og I. M.	158
IDHEC - det franske filmakademi	
af Rémy Tessonneau	161
Institut für Film und Bild	
af Werner Zurbuch	162
Officielt	
(Cherkasov: „Notes of a Soviet Actor“)	
af Ib Monty	163
Iscenesatte Bang en film?	
(Hending: „Herman Bang på Film“)	
af Wladimir Winde	165
Entusiastisk	
(Starr: „Film Society Primer“) af Paul Malmkjær	165
Film anmeldelser:	
„I en udkant af Paris“	
af Ib Monty	165
„Hvordan man myrder en arveonkel“	
af Erik Ullrichsen	166
Fra Filmmuseets plakatsamling ..	167
Filmindex XXXII (Cacoyannis) ..	168

Ansvarshavende redaktør:
ERIK ULLRICHSEN

„Kosmorama“ udgives af Det Danske Filmmuseum, Vestergade 27, K, tlf. Minerva 2686. Ekspedition af medlemskort, adgangskort og „Kosmorama“ hverdage 9—17 (lørdag 9—13), tlf. Byen 1503. Biblioteket er åbent hverdage 12—15 (dog lukket om lørdagen) og tirsdag og torsdag 19—21. „Kosmorama“ koster tilsendt 6 kr. årlig (9 numre) — første årgang kan købes for 5 kr., anden og tredje årgang for 6 kr. pr. årgang. Enkelte numre fra de 3 første årgange kan fås for 75 øre stk. Bladet kan kun fås direkte fra Filmmuseet, giro 46738. Årgangen går fra september til maj.

Lay-out: Bergsøe Reklame A/S

Tryk:
A. W. HENNINGSEN